

Suomen Maataloustieteellisen Seuran toiminnasta vuosina 1909—1972

MARJA-LEENA PUNTILA, tiedotussihteeri

Activities of the Scientific Agricultural Society of Finland from 1909 to 1972

MARJA-LEENA PUNTILA, Public Relations Secretary

Abstract. The Scientific Agricultural Society of Finland was founded in 1909 in order to promote agricultural research in Finland and to make this activity known at home and abroad. By 1972 the Society's membership had risen to over 400 members.

An essential part of the Society's activities has consisted of meetings with lectures. In the six or seven meetings arranged annually the Society has heard in addition to Finnish research workers a number of visiting lecturers.

In 1911 the Society inaugurated two series of publications: »Publications of the Scientific Agricultural Society of Finland» and »Abhandlungen der Agrikulturwissenschaftlichen Gesellschaft in Finnland». The former consisted of short summaries of research papers, lectures and information from the meetings, minutes of the meetings as well as annual reports and audits. The actual research papers were published in German in the latter publication.

In 1928 the name of the German series was changed to »Acta Agralia Fennica» and as publication languages were chosen English, German, Swedish and Finnish. In 1929 the Society began the regular publication in English of the »Journal of the Scientific Agricultural Society of Finland». By the end of 1972, 129 issues had been published of the Acta Agralia Fennica. The number of published annual volumes of the Journal was 44, each volume consisting of four journals.

At the beginning of 1973 the two publications were merged to form one comprehensive series under the name »Journal of the Scientific Agricultural Society of Finland». Each annual volume consists of 500—600 printed pages, the average number of issues being six, or minimum four, issues.

The Library of the Scientific Agricultural Society of Finland is connected with the Agricultural Library of the University of Helsinki. In 1972 the Library had connections on an exchange basis with libraries in 43 countries.

1. Johdanto

Suomen Maataloustieteellisen Seuran perustamisesta oli kulunut 60 vuotta joulukuun 2 pnä 1969. Yhteenvedoa seuran toiminnasta ei ole kirjoitettu vuoden 1934 jälkeen. Historiikin laatiminen seuran 60-vuotisesta toiminnasta lykkääntyi eri syistä johtuen aina vuoden 1973 alkuun asti. Seuran hallitus piti

sopivana ajankohtana sen julkaisemiseksi vaihetta, jolloin seuran julkaisusarjat sulautettiin yhteen. Kirjoittamistehtävä annettiin seuran tiedotussihteerille.

Historiikissa käsitellään ensin lyhyesti ensimmäistä 25-vuotisjaksoa kokonaiskuvan saamiseksi seuran toiminnan eri vaiheista. Huomattavasti laajemmin ja yksityiskohtaisemmin kuvataan vuosia 1935—72. Tältä ajalta on katsaus jaettu kolmeen eri jaksoon. Ensimmäinen käsittää vuodet 1935—49, toinen vuodet 1950—59 ja viimeinen vuodet 1960—72.

2. Vuodet 1909—34

Selostus ensimmäisestä 25-vuotisesta toimintakaudesta perustuu J. E. Aalto-Setälän kirjoitukseen »Kertomus Suomen Maataloustieteellisen Seuran 25-vuotisesta toiminnasta» (Acta Agralia Fennica no 31, 1934).

Korkeimman maatalousopetuksen siirtäminen Mustialasta Helsingin Yliopistoon 1900-luvun alussa oli omiaan vilkastuttamaan maataloustieteellistä toimintaa maamme pääkaupungissa. Paitsi yliopistossa ja silloisessa Maanviljelystaloudellisessa Koelaitoksessa tapahtuvaa tutkimustyötä, kaivattiin sitä myös vapaan tieteellisen järjestön suorittamana. Tätä varten suunniteltiin erikoista maataloustiedemiesten akatemiaa, joka olisi työskennellyt lähinnä Ruotsin Kungliga Lantbruks-Akademiiden tapaan. Suunnitelmasta ei kuitenkaan tullut mitään, sillä varsinkaan metsämiehet eivät halunneet alistua tällaisen akatemian alaosastoksi, vaan vaativat itsenäisempää toimintamuotoa.

Keväällä 1909 heräsi eräässä suppeassa, ensisijaisesti maanviljelystaloudellista tutkimusta harrastavassa piirissä ajatus sellaisen seuran perustamisesta, jonka tarkoituksena olisi saada käyntiin maamme maanviljelystaloudellisten olojen tutkiminen ja selvittäminen. Tällöin lähdettiin siitä käsityksestä, että maanviljelystaloudellinen tutkimustyö on välttämätön objektiivisen perustan luomiseksi maataloutemme tilan oikealle arvostelemiselle yhtä hyvin yksityis- kuin yleistaloudelliselta kannalta. Tällä alalla harjoitettu tutkimus olisi omiaan suuressa määrin lisäämään maatalouden edistämistä tarkoittavien toimenpiteiden tarkoituksenmukaisuutta ja tehokkuutta. Saman vuoden syksyllä ryhdyttiin seuran perustamista harkitsemaan lähemmin ja asiasta keskusteltiin sellaisten henkilöiden kanssa, jotka olivat tämän alkuaan varsin suppean piirin ulkopuolella. Tällöin heräsi epäilyksiä siitä, olisiko meillä tällä erikoisalalla toistaiseksi riittävästi työvoimaa seuran menestykselliselle toiminnalle. Tämä johtikin laajemmalla pohjalla olevan seuran perustamisajatukseen. Tarkoituksena oli luoda sellainen seura, joka pyrki kokoamaan yhteen kaikkien maataloustieteiden alat ja lisäksi liittämään yhteiseen työhön tutkijoita maataloutta lähellä olevien tieteiden aloilta.

Maataloustieteellinen Seura — Lantbruksvetenskapliga Samfundet i Finland perustettiin joulukuun 2 p:nä 1909. Perustavassa kokouksessa kahdestakymmenestä läsnäolleesta henkilöstä on tällä hetkellä elossa ainoastaan professori Rurik Pihkala, silloinen maisteri. Perustajajäsenten joukossa on mm. ollut entinen presidenttimme Lauri Kr. Relander.

Seuran tavoitteena tuli olemaan kotimaisella pohjalla tehdyn maataloudellisen tutkimustyön edistäminen ja kannattaminen. Sen tuli koota yhteen

hyvinkin hajallaan olevat silloiset maamme tutkijavoimat ja herättää harrastusta tutkimustyöhön. Sen tuli luoda yhdysside maataloudellisen tutkimuksen ja sen lähitieteiden alalla toimivien tutkijain kesken, kuten myös koti- ja ulkomaisen maataloudellisen tutkimustyön välille. Sen tuli aloittaa kaivatun julkaisusarjan toimittaminen, jotta tutkimustulokset olisi voitu julkaista yhteen kerättyinä.

Seuran perustamisesta päätettiin yksimielisesti, vaikkakin oli epäilyksiä seuran toimintamahdollisuuksista vähäisen jäsenmäärän takia. Luotettiin kuitenkin olosuhteiden muuttumiseen. Seuran ensimmäiseksi puheenjohtajaksi valittiin professori Arthur Rindell.

Seuran ensimmäisissä säännöissä mainitaan seuran tarkoituksena olevan ei ainoastaan edistää ja kannattaa maatalouden eri alojen tutkimustyötä, vaan toimittaa myös julkaisuja, järjestää kokouksia esitelmiseen, tiedonantoinen ja keskusteluineen, toimeenpanna tiedusteluja, avustaa tutkimuksia ja kokeita sekä jakaa stipendejä ja pitää yllä yhteistoimintaa vastaavanlaisten kotimaisten ja ulkomaisten tieteellisten seurojen kanssa. Nämä muodostivatkin seuran pääasiallisimman toimintakentän sen alkuaikoina.

Sen aikainen tutkimustyö liikkui melkoisen avarissa puitteissa. Maaperä-opilliset tutkimukset olivat varsin intensiivisiä ja niistä, samoin kuin kasvinviljelyä koskevista tutkimuksista, pidettiin lukuisia esityksiä seuran kokouksissa. Mainitaan varsinkin kasvien ravitsemus- ja lannoituskysymysten olleen erittäin vilkkaan mielenkiinnon kohteina. Myöskin maatalouskoneet saivat osakseen huomiota. Ravitsemusfysiologia näytteli pääosaa kotieläintieteen puolella. Kotimaisen lypsykarjan jalostus ja perinnölliset ilmiöt olivat esillä kotieläinten jalostustutkimuksissa. Eläinlääketiede selvitteli kulkutautien; nautatuberkuloosin ja hevosinfluenssan esiintymistä maassamme. Huomattava sija seuran harrastuspiirissä oli maanviljelystaloudellisilla ja maatalouspoliittisilla kysymyksillä. Ensisijaisesti voisi mainita maatalouden kannattavuus-tutkimukset ja niihin liittyvät tuotantokustannuksia käsittelevät aiheet. Maatalouspoliittisissa esityksissä on seuran kokouksissa käsitelty mm. uusinta jokolainsäädäntöä, maaverotusta, valtion maiden asuttamista jne.

Vuodesta 1911 lähtien seura alkoi toimittaa kahta julkaisusarjaa, joista toisen nimenä oli Suomen Maataloustieteellisen Seuran Julkaisuja ja toisen *Abhandlungen der Agrikulturwissenschaftlichen Gesellschaft in Finnland*. Edellisessä julkaistiin lyhennelmiä tutkimustuloksista, seuran kokouksissa pidettyjä esitelmiä, tiedonantoja ja alustuksia, seuran kokousten pöytäkirjat sekä vuosija tilikertomukset. Varsinaiset tutkimukset julkaistiin saksankielellä jälkimmäisessä sarjassa.

Julkaisusarjojen toimittamisen tavoitteena pidettiin tutkimustulosten julkistamista ja yhteyksien luomista tutkimuksen ja käytännön välille. Seuralla oli tässä työssään koettavana monia vaikeuksia, joista ennen kaikkea on mainittava varojen puute. Tilanne parantui, kun osa julkaisuista voitiin painattaa ilmaiseksi Valtioneuvoston kirjapainossa v. 1915—24. Lukuisat liikkeet, luottolaitokset, säätiöt ja yksityiset henkilöt avustivat rahallisesti tutkimustyötä kaikkein kiperimpinä aikoina.

Ensimmäisen maailmansodan aika löi leimansa myös Maataloustieteellisen Seuran toimintaan. Tällöin tuli mm. kielto tutkimuksien painattamisesta sak-

san kielellä. Tämän seurauksena yhteydet ulkomaihin vaikeutuivat. Varojen puutteessa ei seura alkuvuosina myöskään pystynyt jakamaan avustuksia ja stipendejä. Tämä vaikeutti laajempien tutkimusten alullesaattamista.

Tri E. Cajander on kirjoituksessaan ensimmäiseltä 10-vuotisjaksolta maininnut mm. seuraavaa: »Seuran toiminta on suureksi osaksi ollut ensimmäisten peltotilkkujen raivaamista. Toiminta on ollut tieteellistä, mutta päämäärä on kuitenkin käytännöllinen. Käytännön maanviljelijöiden piireissä on alkanut vakiintua se käsitys, että käytännöllisen maataloustoiminnan perustana on tieteellinen työ, siis tieteen ja käytännön käydessä käsi kädessä saavutetaan maataloudessa parhaat tulokset.»

Seuraavan 10-vuotistaipaleen tapahtumista voisi lyhyesti mainita joitakin yksityiskohtia.

Maassamme aloitettiin Maatalousviikon viettäminen. Seura osallistui siihen kokouksellaan. Kasvinviljelykoetoiminnan järjestäminen maassamme tuli keskustelun alaiseksi. Tutkimusapurahojen saanti helpottui. Seuran kirjaston perustaminen tuli ajankohtaiseksi.

Ehdotus säännöllisesti ilmestyvän ammatillisen julkaisun aikaansaamisesta tehtiin v. 1922, mutta vasta v. 1929 alusta Maataloustieteellinen Aikakauskirja alkoi ilmestyä. Abhandlungen-sarjaan hyväksytyt tutkimukset päätettiin julkaista joko jollakin eurooppalaisista sivistyskielistä tai jommallakummalla kotimaisella kielellä. Abhandlungen-sarjan nimi muutettiin v. 1928 Suomen Maataloustieteellisen Seuran Julkaisuja — Acta Agralia Fennica-nimiseksi. 1920-luvun lopulla saatiin täydellinen aakkosellinen korttiluettelo kaikesta suomenkielisestä maataloutta ja sen sivuelinkeinoja käsittelevästä kirjallisuudesta vuosilta 1542—1920, ja toinen laaja luettelo Suomea koskevasta ruotsin- tai muunkielisestä maatalouskirjallisuudesta vuosilta 1886—1921.

Raha-asiat saatiin parempaan kuntoon, kun Valtioneuvosto myönsi seuralle säännöllisen valtionavustuksen lisäksi tietyn summan raha-arpajaisten voittovaroista. Kuitenkin pula-ajan vaikutus tuntui valtionavustuksen pienenemisenä 1930-luvun alussa. Pari vuotta myöhemmin päätettiin jäseniltä kantaa jäsenmaksua, jota vastaan jäsenet saivat seuran kaikki julkaisut. Seuran kasvinviljely- ja kasvibiologinen osasto perustettiin v. 1933.

Seuran neljännesvuosisadan toiminta loi suunnan ja perustan, jolta oli hyvä lähteä eteenpäin. Valtiovalta oli yleensä suhtautunut seuran pyrkimyksiin suopeasti. Ilman valtion tukea sen toiminta olisikin jäänyt merkitykseltään vähäiseksi.

3. Vuodet 1935—49

Seuran julkaisutoiminta vilkastui, kun saatiin runsaammin käyttövaroja. Kokouksista ryhdyttiin ilmoittamaan paitsi kirjeitse myös muutamissa suurimmissa päivälehdissä. Keskusteltiin koe- ja tukimuslaitoksen tarpeellisuudesta Pohjois-Suomen olojen tutkimista silmälläpitäen.

Johtokunta harkitsi uuden julkaisusarjan perustamista, johon otettaisiin maataloutta koskevia komiteamietintöjä ja selvittelyjä, mutta sarjaa ei kuitenkaan ryhdytty julkaisemaan.

Vuoden 1938 alusta seura lakkautti jäsenmaksujen kannon. Samana vuonna seura päätti liittyä kansainvälisen maataloustutkijain yhdistyksen jäseneksi. Katsottiin, että yhteydenpito vuosittain Cambridgessä pidettäviin Agricultural Economics Societyn kokouksiin saattaisi olla hyödyksi myös maamme maataloustuotteiden viennin ja yleensäkin Englannin ja Suomen välisen maataloutta koskevan kaupan kannalta. Vuonna 1939 seura sai Suomen Kulttuurirahastolta 100 000 markan suuruisen tutkimusapurahan sellaisten rehunviljelystä koskevien tutkimusten edistämiseksi, jotka tähtäävät valkuaisrikkaiden ostoväkirehujen korvaamiseen kotimaisilla rehuilla. Saman vuoden syksyllä alkanut Euroopan sotaisten selkkausten sarja tyrehtytti seurankin toiminnan kokonaan. Väli rauhan aikana olot olivat siinä määrin epäsäännölliset, ettei seuran koollekutsumista voitu ajatella. Sääntöjen mukaan helmikuussa pidettäväksi määrätty vuosikokous voitiin vuonna 1940 kutsua koolle vasta toukokuussa. Syksyllä toiminta kuitenkin normalisoitui ja jäsenet olivat runsaslukuisina mukana seuran kokouksissa. Vuosien 1942—45 toiminta jäi myös sodan johdosta vaatimattomaksi kohdistuen pääasiassa julkaisutoimintaan. Pöytäkirjoissa mainitaan sodan vaikutuksen tuntuneen vielä v. 1946—47, mutta toimintavuonna 1947—48 on kokoustoiminta ollut jo varsin vilkasta. Kokouksissa pidettiin useita merkittäviä esitelmiä, kuten professori A. I. Virtasen esitelmiä »AIV-menetelmä karjanruokinnan perustana». Professori Virtanen oli kehittämästään menetelmästä saanut vuoden 1945 kemian Nobel-palkinnon. Seuran tilaisuuksissa on myös kuultu lukuisia ulkomaisia esitelmöitsijöitä.

Kauan vireillä ollut maataloussanakirjan toimittaminen aloitettiin vuonna 1948. Tämän vaativan työn suoritti maisteri Liisa Mali.

Seuran 40-vuotisjuhlakokous järjestettiin 2. 12. 1949 Yliopiston pienessä juhlasalissa. Juhlassa pitämässään tervehdyspuheessa seuran silloinen puheenjohtaja, nykyinen kunniajäsen professori E. A. Jamalainen, totesi maataloudellisen tutkimustyön saavuttaneen laajat mittasuhteet. Tutkimustyö oli huomattavasti muuttanut luonnettaan siitä, mitä se oli 40 vuotta aikaisemmin. Entistä enemmän oli alettu erikoistua. Tutkimusaiheiden todettiin lisääntyneen mm. kemian alalla, ja erilaisten kemiallisten aineiden käyttö oli saavuttanut yhä suuremman merkityksen maataloudessa. Maataloustuotannon parantamiseen ja lisäämiseen oli tutkimustyöllä voitu ratkaisevasti vaikuttaa. Puhuja korosti, että tuotannon kasvun myötä oli yhä enenevässä määrin kiinnitettävä huomiota kasvi- ja eläinkunnasta saatujen tuotteiden laatuun. Epäkohtana puhuja piti nuorten tutkijoiden alhaisia palkkoja, joiden seurauksena kyvykkäät opiskelijat eivät mielellään jääneet tutkimuksen pariin, vaan valmistuttuaan siirtyivät parempipalkkaisiin toimiin mm. liike-elämän palveluksessa. Tilaisuuden juhlaesitelmän piti professori Jaakko Keränen. Esitelmässään hän selvitti maatalousilmatieteen tehtäviä ja tutkimuksia maassamme mainiten mm. keskeisimpänä tutkimuskohteena olevan sadon riippuvuuden säätekijöistä.

4. Vuodet 1950—59

Seura aloitti 1950-luvun vilkkaan toiminnan merkeissä. Kokouksissa kävijöiden määrät olivat kasvaneet välillä vallinneesta yleisökadosta. Kuulijakun-

nan lukumäärä saavutti huippunsa, 108 henkeä, kun aiheena oli peltojen sala-ojitus. Kokouksia pidettiin yhdessä Helsingin eläinlääkäriseuran sekä Societas Biochemica-, Biophysica- ja Mikrobiologica Fennicae-seurojen kanssa. Ulkomaalaisia esitelmänpitäjiä kävi useita mm. Englannista, Saksasta, Norjasta ja Ruotsista.

Eräässä mielenkiintoisessa esitelmässään professori Nils Westermarck selvitti maataloustutkimuksen asemaa ja laajuutta Suomessa muihin pohjoismaihin verrattuna. Hän totesi, etteivät maataloustutkimuksellemme myönnetyt määrärahat yllä muiden pohjoismaiden tasolle. Laskettaessa määrärahoja suhteessa peltoalaan, johti Norja ylivoimaisesti, viimeisenä oli Suomi. Tämä meille epäedullinen suhde saattoi tietenkin johtua siitä, että taloudelliset resurssit meillä sodista ym. seikoista johtuen eivät olleet muiden pohjoismaiden tasolla. Maataloustutkimukselle ei Suomessa uhrattu yhtä paljon varoja kuin muissa Skandinavian maissa.

Suomessa eivät puutarha- eikä eläinlääketiede olleet tuolloin saaneet samaa huomiota osakseen kuin muissa pohjoismaissa. Hydrotekniikalla oli meillä sen sijaan hyvä asema. Niinkään taloustieteiden ja kotieläintalouden alalla oli tilanne Suomen kannalta verrattain tyydyttävä. Kasvinviljely oli erinomaisessa asemassa. Teknilliset tieteet, maatalouden koneoppi ja rakennusoppi näyttelivät vielä meillä hyvin vaatimatonta osaa. Todetaan myös, että Suomessa oli vähiten tutkijoita. Kuitenkin muihin pohjoismaihin verrattuna julkaistujen väitöskirjojen suuri lukumäärä, 44 kpl vuosien 1931—51 aikana, oli hyvänä osoituksena siitä, että meillä vaikeuksista huolimatta oli tehokkaasti ja johdonmukaisesti huolehdittu jälkikasvusta.

Suomalaisten tutkijoiden lukuisista ulkomaanmatkoista on osoituksena matkaesitelmien suuri määrä. Matkat suuntautuivat monien Euroopan maiden lisäksi mm. USA:han ja Afrikkaan.

Vuonna 1958 saatiin päätökseen Maatalouden sanakirjan painatustyö. Sen toimittaminen kesti 10 vuotta. Tämä teos käsittää yhteensä noin 19 000 hakusanaa ja lisäksi englannin-, ruotsin- ja saksankieliset hakemistot. Maisteri Mali on työssään käyttänyt apunaan 91 kotimaista ja 238 ulkomaista asiantuntijaa. Toimittamisen taloudellisesta puolesta vastasi 28 lahjoittajaa. Näin on myös maatalouspuolelle saatu oma ammattisanasto, jonka tarpeellisuus on käytännössä jo todettu.

Esitelmien aiheista puheena olevana toimintajaksona voitaisiin vielä mainita mm. maatalouskoneiden yhteiskäyttöä koskevat kysymykset, siemen- ja kasvinsojeluainekysymykset, kuivuus maatalouden ongelmana jne. Seuran sarjoissa julkaistuissa lukuisissa tutkimuksissaan kasvinviljelyn alalta professori Paatela selvitti monipuolisesti tärkeimpiä viljalajikeitamme ja niiden viljelyalueita samoin kuin nurmikasvien viljelyä. Karjanjalostuksen tehostamistoimenpiteistä sonnien valinnan avulla ilmestyi julkaisuja. Suot ja niiden kasvusto kiinnostivat maanviljelyskemian- ja fysiikan tutkijoita. Soiden tutkimuksesta alkoi muodostua oma tieteenhaaransa — suotiede —, jonka alkukehitys suurelta osalta oli luettava professori Erkki Kivisen ansioksi. Tässä vain muutamia esimerkkejä eri alojen tutkimuskohteista. Professori A. I. Virtasen 60-vuotisjuhla-julkaisu, jossa on 19 eri tutkijan kirjoituksia, ansaitsee vielä maininnan.

Pöytäkirjassa on myös tiedotus maatalous-metsätieteellisen tiedekunnan promootiojuhlasta 29. 5. 1958, jossa monet seuran jäsenet vihittiin tohtoreiksi ja maistereiksi. Tämän jälkeen ei vastaavaa promootiota ole ollut maatalous-metsätieteellisessä tiedekunnassa.

Vuonna 1959 tuli puoli vuosisataa kuluneeksi seuran perustamisesta. Agromien Yhdistyksen huoneistossa pidettiin juhlavastaanotto ja juhla kokoukseen kokoonnuttiin Metsätalolle. Tervehdyssanat lausui Seuran monivuotinen sihteeri professori Viljo Vainikainen. Juhlaesitelmän piti professori Erkki Kivinen aiheesta »Maataloustutkimuksemme kehityksestä ja saavutuksista.» Professori Vainikainen on käytettävissä olevien muistiinpanojen mukaan kuvannut puheessaan seuran toimintaa. Hän on maininnut seuran kokoontuneen puolen vuosisadan aikana 271 kertaa. Kokouksissa oli esitelmäinyt 351 kotimaista seuran jäsentä tai ulkopuolista asiantuntijaa sekä 26 ulkomaista vierasta. Juhlaillallinen nautittiin Suomalaisella Klubilla 58 henkilön läsnäollessa. Juhlan kunniaksi ilmestyi Acta-sarjassa 407-sivuinen juhlanumero. Julkaisun painattamiseen oli saatu lukuisia lahjoituksia pankeilta ja maatalousalan liikkeiltä.

5. Vuodet 1960—72

Tieteellinen julkaisutoiminta on kohdistunut 1960-luvun alkupuolella edelleen hyvin voimakkaasti kasvinviljelyyn ja maantutkimukseen. Niinpä tetraploidi puna-apila ja apilan siementuotanto olivat 1960-luvun alkupuolella huomattava tutkimuksen aihe. Maanmuokkauksen, kalkituksen, kastelun ym. vaikutuksia satoihin on selvitetty intensiivisesti. Väitöskirjatöinä on tutkittu mm. suomalaisten ravitsemusta.

Kotieläinpuolella on saatu kuulla lukuisia pohjoismaisia esitelmäitsijöitä. Maanviljelystalouden aihepiiriin on sisältynyt mm. sosiologisia näkökohtia. Niinpä ulkomaisten vierailijoiden välityksellä saatiin kuulla mm. kaupungin ja maaseudun suunnittelun sosiaalisista ongelmista sekä maatalouden liikaväestön ja teknillistymisen aiheuttamista rakennemuutoksista. Perheyriyksen tulevaisuutta pohdittiin saksalaisen vierailijan pitämän alustuksen pohjalta.

Maataloustutkimuksen kentän jatkuva laajeneminen ja erikoistuminen eri suuntiin sekä siitä johtuva jäsenjoukon harrastusten heterogeenisuus ovat vähitellen johtaneet siihen, että kokoukset ovat muodostuneet varsin suppeita piirejä kiinnostaviksi. Vuosikokous velvoittikin seuran johtoa toimimaan niin, että toiminta aktivoituisi ja katsoi samalla tarpeelliseksi seuran sääntöjen uusimisen. Tästä syystä aloitettiin vuonna 1965 seuran toiminnan tehostamistoimenpiteet.

Seuran toiminnan vilkastuttamiseksi tehtiin lukuisia ehdotuksia: kokousten aiheiden tulisi olla universaaleja, ehdotettiin seuran jakamista jaostoihin, johtokuntaa haluttiin laajentaa, puheenjohtajan toimiaikaa pidentää, johtokunnan jäsenten tulisi tasapuolisesti edustaa maataloustutkimuksen eri aloja, ja johtokunnan avuksi tulisi saada asiantuntijatoimikuntia. Informoinnin lisäämistä ja seuran toiminnan julkistamista pidettiin erikoisen välttämättömänä.

Johtokunta päättikin asettaa tuekseen kolme asiantuntijatoimikuntaa: kasvinuotannon, kotieläinuotannon sekä taloustieteellisen toimikunnan, joissa

kussakin tulee olla 6—8 jäsentä. Jäsenmäärää on pyritty lisäämään nuorilla maataloustutkimuksen ja neuvonnan piirissä työskentelevillä henkilöillä. Seuran tarkoituksena kannalta pidetään tärkeänä neuvontajärjestöihin suuntautuvaa informaatiota.

Toimikuntien sisällä on pohdittu seuran toiminnan »virittämistä» ajanmukaiselle tasolle ja jäseniä inspiroivaksi. Maatalousalan tutkimus, korkein opetus ja neuvonta olisi toimikuntien mielestä saatava entistä kiinteämpään keskinäiseen vuorovaikutukseen, sillä on havaittu, että nykytilanteen vallitessa tutkijoiden tiedoista jää suurin osa hyväksi käyttämättä. Esityksiä ja symposiumeja ehdotettiin pidettäväksi kaikkia kiinnostavista yleisaiheista, joilla olisi merkitystä kokonaisuuden kannalta.

Kotieläintuotantotoimikunta oli yksimielisesti sitä mieltä, että maassamme vallitsee hajanaisuus maataloustieteellisessä julkaisutoiminnassa. Keskitykseen tuli sen mielestä pyrkiä julkaisemalla vain yhtä kansainvälistä sarjaa, toinen sensijaan olisi varattava kotimaisia tiedonantoja varten.

Vastaavan kasvintuotantotoimikunnan ehdotukset olivat hyvin samantapaisia. Niissä kiinnitettiin huomiota mm. yhteistutkimusten hyödyllisyyteen. Nuorten tutkijain kehittämiseksi ehdotettiin kokoustilaisuuksia, joissa heille varattaisiin tilaisuus lyhyiden tiedonantojen esittämiseen. Detaljiksysteemien esittämistä oli pyrittävä välttämään; ne jätettäkään erikoisseuroille.

Seuran toiminnassa ovat jatkuvasti olleet keskeisellä sijalla kokoukset ja niissä pidettävät alustukset keskusteluineen. Vuonna 1966 kuukausikokouksia hallitsivat symposiumit, joissa tarkasteltiin aina jotakin ajankohtaista aiheita. Aiheet liikkuvat laajoissa puitteissa. Esim. satotasomme kehittämisen edellytyksiä selviteltiin ilmaston, maalajin, lannoituksen, kasvivuorotuksen ja kasvinsuojelun kannalta, sekä perinnöllisen laadun parantamista pohdittiin metsän-, kasvin- ja kotieläinjalostuksen näkökulmasta. Yleisluontoisten aiheiden käsittelyssä pyrittiin entistä läheisempään yhteistoimintaan maatalousalan eri yhteisöjen kanssa. Kannattavuusnäkökohtien huomioonottamista pidettiin tärkeänä. Seuran toivottiin etsivän keinoja eräiden alojen, kuten kone- ja työtekniikan, tutkimus- ja opetusmahdollisuuksien parantamiseksi tiedekunnassamme.

Toukokuussa 1966 pidettiin kaikkien tieteellisten seurojen yhteinen kokous Säätytalolla. Siellä allekirjoitti 37 tieteellistä seuraa opetusministeriölle lähetetyn kirjelmän, jossa tieteellisten seurojen valtionapua pyydettiin lisäämään samassa suhteessa kuin jaettavia tutkimusapurahojakin.

Vuonna 1967 Maataloustieteellisen Seuran julkaisusarjojen yhdistämisaatus tuli jälleen ajankohtaiseksi oltuaan vireillä jo 1950-luvun lopulla. Yhdistetyn julkaisusarjan etuna olisi se, että kaikki Suomessa tehdyt maataloustieteelliset tutkimukset voitaisiin julkaista samassa sarjassa, mieluiten aihepiirin mukaisissa omissa alasarjoissaan. Keskitetystä sarjasta voisivat kiinnostua entistä useammat ulkomaiset laitokset. Tämä lisäisi myös julkaisujen vaihtoa, johon kirjastomme sarjojen hankinta pääasiallisesti perustuu. Sarjalle ehdotettiin latinankielistä nimeä. Johtokunta halusi kuitenkin ennen muutosten tekoa selvittää, minkälaiset mahdollisuudet olisi saman tien yhdistää seuran molemmat julkaisusarjat sekä Maatalouden Tutkimuskeskuksen *Annales Agriculturae*-sarja.

Helmikuun kokouksessa käsiteltiin kyseistä aihetta perinpohjaisesti. Asia kiinnosti siinä määrin koko tutkijakuntaa, että Metsätalolle oli kerääntynyt ennätysmäärä kuulijoita (115), ja puheenvuoroja käytettiin 29. Suuri enemmistö kannatti julkaisusarjojen yhdistämistä, kuten seuraavat puheenvuorot osoittavat: »Jos kaikki meillä tehdyt maataloudelliset tutkimukset julkaistaisiin samassa sarjassa, antaisi se myös muiden maiden tutkijoille aivan toisen kuvan maataloustutkimuksemme tasosta kuin nykyisen hajanaisen julkaisusysteemin vallitessa. Edes kotimaassa ei aina tiedetä, mitä kunkin omalta alalta on julkaistu.» Välihuomautuksena esitettiin, että merkittävä osa tutkimuksista kuitenkin tulee henkilökohtaisten kontaktien kautta ulkomaalaistenkin tietoon. Tässä yhteydessä tuli esille myös yhteispohjoismaisen sarjan perustamisajatus.

Seuran uudet säännöt hyväksyttiin vuosikokouksessa 1967. Aikaisemmat olivat jo 40 vuotta vanhat. Uusien sääntöjen mukaan puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan toimikaudet ovat kaksivuotiset. Hallitusta täydennettiin viidennellä jäsenellä, jonka tuli toimia myös tiedotussihteerinä. Hallitus voi kutsua tuekseen aikaisemman käytännön mukaisesti asiantuntijatoimikuntia, jotka tekevät esityksiä seuran toiminnan kehittämiseksi, oman alan tutkimuksen ja korkeimman opetuksen edistämiseksi sekä seuran kokouksissa käsiteltäviksi aiheiksi.

Vuosina 1968—69 kehitettiin julkaisutoimintaa niin, että tutkimustulokset saataisiin mahdollisimman nopeasti palvelemaan käytännön tarkoituksia. Pohjoismaiden maataloustutkijain yhdistys teki ehdotuksen mahdollisuuksista jakautua Maataloustieteellisen seuran puitteissa PMY:n jaostoja vastaaviin osastoihin. Asiantuntijatoimikunnat pitivät vallitsevaa organisaatiota kuitenkin nykyisissä olosuhteissa tarkoituksenmukaisena. Ehdotettu menettely vain hajoittaisi seuran nyt yhtenäisenä tapahtuvaa toimintaa.

Rahavarojen käytön tehostamiseksi vuonna 1970 ryhdyttiin mm. toimenpiteisiin painatuskustannusten alentamiseksi. Aikakauskirjassa julkaistavan artikkelin enimmäispituus määrättiin entisen 16 sivun asemesta 10 sivuksi. Pitemmistä artikkeleista joutui kirjoittaja itse maksamaan osan kustannuksista, vaikkakin seura on pyrkinyt mahdollisuuksiensa mukaan tässä suhteessa myöntämään avustusta.

Seuran julkaisutoimintaa häiritsee jatkuva varojen niukkuus, vaikkakin seura on yksityiskohtaisesti selvittänyt painatuskustannusten alentamismahdollisuudet ja myös toteuttanut niitä. Valtionavustus on pienentynyt usealla tuhannella markalla vuodesta 1968, mutta painatuskulut ovat sitä vastoin lisääntyneet ja julkaisutarve on kasvanut. Tämä on johtanut käytettävissä olevien varojen ja välttämättömästi julkaistavien tutkimusten epäsuhteeseen. Kirjoittajat ovat joutuneet odottamaan julkaisemista usein hyvinkin pitkään. Seuran puheenjohtajan, maanviljelysneuvos Hyppölän toimesta käännyttiin eräiden alan liikelaitosten ja järjestöjen puoleen pyytäen taloudellista tukea. Avustuksia saatiinkin siinä määrin, että päästiin pahimmasta kriisistä. Maataloustieteellinen Seura on hyvin kiitollinen kaikille lahjoittajille. Maatalousmetsätieteellinen toimikunta on viime vuosina osoittanut seuralle myös jonkin verran lisävaroja julkaisutoimintaan.

Seura on pyrkinyt suorittamaan väitöskirjojen painatuskustannuksista noin

2/3. Rahavaikeuksiensa johdosta viime vuosina seura on kyennyt antamaan avustusta väitöskirjan kirjoittajille vain noin puolet painatuskuluista. Acta-sarjan kirjoittajat on veloitettu tekemään itse kustannussopimuksen kirjapainon kanssa ja seura on suorittanut osan kustannuksista kirjoittajille käytettävissä olevien rahavarojen sallimissa rajoissa. Aikakauskirjan kirjoittajat ovat itse joutuneet maksamaan mm. kaikki eripainoksensa ja muut erikoiskustannukset.

Seuran hallitus on keräämiensä tilastotietojen perusteella osoittanut maataloustutkijoiden lukumäärän tuntuvasti lisääntyneen viime vuosina, ja tämä suuntaus näyttää jatkuvan. Tutkimusten aihepiiri on sen myötä laajentunut. Se ei enää käsittele pelkkää alkutuotantoa, vaan ulottuu elintarviketeknologian kautta ravitsemukseen saakka. Tämä on lisännyt tuntuvasti julkaisujen määrää. Todettakoon kuitenkin, että vain osa maataloustutkimuksen tuloksista julkaistaan seuran julkaisuissa.

Vuonna 1971 jäsenmaksut nostettiin 8 markasta 13 markkaan. Juoksevat menot on pyritty peittämään jäsenmaksuista saaduilla tuloilla. Seuran julkaisuja varten laadittiin kirjoitusohjeet päätoimittaja, professori E. A. Jama-laisen toimesta. Maataloustieteellisen Seuran tavoitteena on päästä julkaisujen kirjoittamisessa perusteellisesta ja traditionaalisesta tyylistä asian ydinkohdat käsittelevään esitystyyliin, jota jo useissa maissa sovelletaan.

Seuran toiminta tehostui ja samalla monipuolistui 1960-luvun puolivälistä lähtien. Jäsenluku lisääntyi nuorilla tutkijoilla niin, että seitsemän viimeisen vuoden aikana on jäsenmäärä kasvanut 115 henkilöllä. Ensimmäisen kerran ylitettiin 400 vuoden 1972 lopulla.

Esitelmien aiheet ovat viime vuosina liikkuneet kotimaisissa, ajankohtaisissa ongelmissa.

Kotieläinpuolella on käsitelty mm. kotieläintuotannon ja -hoidon rationalisointia, erikoistunutta kotieläintuotantoa, markkinointia, säilörehun valmistusta, hivenaineita jne. Kasvintuotantoaiheista mainittakoon mm. kasvintuotannon kehitysnäkymät 1970-luvulla, rehuvalkuaistuotantoa ja rehuviljan laatua koskevat kysymykset. Kasvinjalostuksessa on tarkasteltu perinnöllisyystutkimuksen viimeisimpiä tuloksia ja ajankohtaisia tavoitteita jalostustyössä. Talouspuolelta voisi mainita mm. naudanlihantuotannon taloudellisuuden, joka oli erään kokouksen teemana ja erittäin aktuellina maatalouspoliittisena kysymyksenä keräsi suuren kuulijakunnan. Tämän esityksen perusteella kävi hyvin selville miten tärkeitä olisi kotieläin- ja taloustutkijain välisen yhteistyön lisääminen ja kehittäminen. Viime aikojen eniten puheenaihetta aiheuttanut maatalouspoliittinen ongelma on ollut liikatuoanto, jonka järkevään selvittämiseen tarvitaan kaikkien maataloustutkijoiden myötävaikutusta.

Julkaisutoiminta on viimeisten 13 vuoden aikana ollut erittäin vilkasta. Väitöskirjoja on julkaistu 20 kappaletta, joista neljä on varsinaisen alkutuotannon ulkopuolelta. Acta-sarjan vihkoja on ilmestynyt tänä aikana numerot 95—129, yhteissivumäärän ollessa 3422. Professori Otto Vallelle omistettu juhla-julkaisu ilmestyi vuonna 1966. Professori Valle teki merkittävän elämäntyön maamme kasvinviljelyn ja sementtuotannon kehittäjänä. Vuonna 1967 toimitettiin professori Lauri Paloheimon juhla-julkaisu, jossa on 14 tieteellistä kirjoitusta. Professori Paloheimo on huolehtinut 42 vuoden ajan kotieläintie-

teen korkeimmasta opetuksesta Helsingin yliopistossa ja on näin ollen toiminut lähes koko nykyisen agronomikunnan kouluttajana. Vuonna 1971 ilmestyi Helsingin yliopiston rehtorin professori Erkki Kivisen juhlaulkaisu, jonka laatimiseen on osallistunut 22 kirjoittajaa. Professori Kivisen ansiot Helsingin yliopiston opettajana, vararehtorina ja rehtorina sekä hänen toimintansa korkeinta maatalousopetusta palvelevien Viikin laitosrakennusten aikaansaamisessa muodostavat tavallista mittavamman elämäntyön.

Maataloustieteellisen Seuran kahden julkaisusarjan — Acta Agralia Fennica ja Maataloustieteellinen Aikakauskirja — yhdistämisestä tehtiin päätös syksyllä 1972. Yhdistetyn sarjan nimenä päätettiin säilyttää Journal of the Scientific Agricultural Society of Finland — Maataloustieteellinen Aikakauskirja. Maataloustieteellinen Seura kustantaa lyhyempien artikkeleiden painatuksen. Uudistetun julkaisusarjan painoasua muutettiin samalla nykyaikaisemmaksi. Kirjoitusohjeissa päätettiin pääosin noudattaa Maatalouden tutkimuskeskuksen laatimaa »Tieteellisen julkaisun laadinnan opasta». Uudistettuna Maataloustieteellinen Aikakauskirja tulee olemaan yhtä laaja kuin tähänastiset sarjat yhteensä. Vuosikerta tulee sisältämään vähintään neljä tarvittaessa useampia vihkoja, yhteensä noin 500—600 sivua.

Suomen Maataloustieteellinen Seura on 60-vuotisen toimintansa aikana antanut merkittävän panoksensa maamme maatalouselinkeinoon kehittämiseen. Se on tarjonnut puitteet tieteellisen tason keskustelulle kulloinkin ajankohtaisesta kysymyksestä käytännön maataloudessa. Tärkeitä ovat olleet myös seuran vaalimat ulkomaiset suhteet maatalousalan eturivin tiedemiehiin eri maissa. Useat maatalousalan johtavat suomalaiset henkilöt ovat toimineet seuran johtotehtävissä edistäen ja kehittäen seuran toimintaa.

Erityisen suuriarvoista on ollut Suomen Maataloustieteellisen Seuran työ tutkimusten saattamisessa julkaistuina opetuksen, neuvonnan ja jatkotutkimusten aineistoksi. Maatalouden kehitys on ollut erityisesti viime vuosina erittäin nopeata. Tutkimustarve on entisestään lisääntynyt ja aihepiiri on laajentunut. Maataloustutkimusta lähelle sijoittuvat mm. ympäristönsuojelu, maankäytön ekonomia ja elintarviketieteet. Myöskin on katsottu olevan tarvetta kehitysmaaproblematiikkaa koskevan tutkimustoiminnan aloittamiseen maassamme.

Maataloustutkimuksella tulee erityisesti nyt maatalouden rakennemuutosten ollessa käynnissä olemaan keskeinen merkitys elinkeinoon kehittämisessä. Suomen Maataloustieteellisen Seuran aktiivista toimintaa tarvitaan tulevaisuudessakin.

6. Tilastotietoja

Kokoukset ja esitelmät

Joulukuuhun mennessä 1934 seura oli pitänyt kaikkiaan 152 kokousta. Koko toimintansa aikana seura on kokoontunut 381 kertaa, keskimäärin 6—7 kertaa vuodessa. Seuraavassa ryhmittelyssä nähdään kokousten ja kokouksiin osallistuneiden määrän jakautuminen ajanjaksottain.

Toimintajakso	Kokouksia	Kokouksia vuodessa keskim.	Osallistujia kokouksessa keskim.
1909—1934	152	6.1	21.4
1935—1949	64	4.6	37.7
1950—1959	69	6.9	38.0
1960—1969	75	7.5	40.0
1970—1972	21	7.0	43.0

Seuran kokouksissa pidettyjen esitelmien, tiedonantojen, opintomatkaselostusten, ulkomaisten luentovierailijoiden pitäminen esitelmien ja muistopuheiden lukumäärät vuosina 1935—72 jakautuvat seuraavasti:

Toimintajakso	Esitelmiä, tiedonantoja	Opintomatkas- selostuksia	Ulkomaisten tutkijoiden esitelmiä	Muisto- puheita
1935—1949	68	3	13	7
1950—1959	46	11	25	8
1960—1969	111	2	29	6
1970—1972	53	—	1	—
Yhteensä	278	16	68	21

Vuosien 1960—69 aikana pidettyjen esitelmien ja tiedonantojen suuri määrä johtuu lukuisista symposiumeista, joita järjestettiin 1960-luvulla. Muistopuheita on pidetty merkittäville seuran jäsenille sekä ulkomaisille kunnia- tai kirjeenvaihtajajäsenille. — Tulkoon mainituksi, että seuran 25-vuoden toimintajakson aikana vuosina 1909—34 oli kuultu kaikkiaan 239 esitelmää ja tiedonantoa sekä seitsemän muistopuhetta.

Vuosien 1935—72 aikana pidettyjen esitelmien aiheet jakautuvat aloittain seuraavasti:

Toimintajakso	Kasvin- tuotanto	Kotieläin- talous	Talous ja tekniikka	Maan- tutkimus
1935—1949	23	14	14	17
1950—1959	21	6	3	12
1960—1969	30	39	24	11
1970—1972	13	18	15	6
Yhteensä	87	77	56	46

kasvintuotanto: kasvinviljely, -jalostus, puutarhatiede, kasvipatologia, tuhoeläimet
koti-eläintalous: ruokinta, jalostus, fysiologia, eläinlääketiede, maitotalous, kalatalous
talous ja tekniikka: maatila- ja metsätalous, maatalouspolitiikka, työtekniikka
maantutkimus: maaperä, maanviljelyskemia ja -fysiikka, maatalousilmatiede

Joitakin esitelmiä on pidetty myös yllämainitun ryhmittelyn ulkopuolelta, esimerkiksi ihmisten ravitsemuksesta.

Julkaisut

Seuran julkaisuja on ilmestynyt seuraavasti: Abhandlungen der Agrikulturwissenschaftlichen Gesellschaft in Finnland vihott 1—13, yhteinen sivumäärä 1302. Suomen Maataloustieteellisen Seuran Julkaisuja — Meddelanden från Lantbruksvetenskapliga Samfundet i Finland, vihott 1—17, yhteinen sivuluku 2505. Edellä mainitut sarjat on yhdistetty vuonna 1928 Acta Agralia Fennica-nimiseksi, jota on ilmestynyt 129 numeroa yhteensä 19544 sivua vuoden 1973 maaliskuuhun mennessä, josta alkaen sarja sulautettiin Maataloustieteelliseen Aikakauskirjaan. Maataloustieteellistä Aikakauskirjaa ryhdyttiin julkaisemaan vuonna 1929, ja sitä on ilmestynyt vuosittain neljä numeroa. Aikakauskirjan kaikkien neljänkymmenen neljän vuosikerran yhteinen sivumäärä on hieman yli 10 000.

Julkaisujen päätoimittajana on toiminut professori B. Aarnio vuoteen 1937 asti ja siitä edelleen professori I. Poijärvi vuoteen 1957. Toimitussihteereinä ovat olleet professori E. Kivinen vuosina 1938—46 sekä tohtori P. Saarinen ja professori E. A. Jamalainen v. 1947/48. Viime mainittu hoiti virkaa, kunnes nimitettiin päätoimittajaksi vuonna 1959. Professori Jamalainen toimi päätoimittajana aina huhtikuuhun 1972 asti, jolloin hän eläkkeelle siirtyneenä halusi luopua tehtävästä. Uudeksi päätoimittajaksi valittiin tohtori P. Elonen.

Kirjasto ja julkaisujen vaihto

Seuran kirjastoon alettiin kiinnittää huomiota v. 1921. Aluksi kirjasto sijaitsi Yliopiston maanviljelystaloudellisen laitoksen tiloissa. Kirjasto siirrettiin v. 1928 Valtion siementarkastuslaitokseen ja jälleen v. 1933 Yliopiston maanviljelystaloudelliseen laitokseen. Tällöin nidosten lukumäärän mainitaan ylittäneen 2500 kpl. Vuonna 1965 Seuran kirjasto muutti kaupungista yhdessä Maatalouskirjaston kanssa ensin tilapäissuojiiin Viikkiin ja myöhemmin omaan kirjastosiipeensä.

Kirjastolla oli vuonna 1972 345 vaihtopistettä kotimaassa ja ulkomailla, yhteensä 43 eri maassa. Seuran julkaisuista Acta Agralia Fennicaa lähetettiin 227 laitokselle ulkomailla ja 18 laitokselle kotimaassa. Vastaavasti Maataloustieteellistä Aikakauskirjaa lähetettiin 318 laitokselle ulkomailla ja 24 laitokselle kotimaassa. Vaihtona saatujen kotimaisten julkaisujen määrä oli 52 ja ulkomaisten 511, eli vaihdossa saatiin vuonna 1972 yhteensä 563 julkaisua.

Kirjastonhoitajina ovat toimineet: vuosina 1935—39 maisteri Marjatta Martola, 1939—41 maisteri Irma Poijärvi, 1941—70 maisteri Maj-Lis Tulander. Hänen jälkeensä on kirjastonhoitajana toiminut fil.lis. Harriet Rinne.

Seuran toimihenkilöt

Seuran toimihenkilöt vuosina 1935—72 selviävät oheisesta taulukosta. Professori V. Vainikainen ja maisteri A. Virtamo ovat molemmat toimineet yhtäjaksoisesti 26 vuotta, edellinen seuran sihteerinä ja jälkimmäinen rahastonhoitajana, ja ovat näin ollen tehneet suuriarvoisen työn Maataloustieteellisen Seuran hyväksi. Muista seuraa pitkään palvelleista todettakoon professori O. Ringin toiminta rahastonhoitajana yhdeksän vuoden ajan.

Seuran toimihenkilöt vuosina 1935—72

Toimintavuosi	Puheenjohtaja	Sihteer	Rahastonhoitaja
1935—36	prof. E. F. Simola	prof. J. O. Sauli	maisteri A. Virtamo
1936—37	» I. Poijärvi	tri E. Kivinen	» »
1937—38	» O. Valle	» »	» »
1938—39	» K. T. Jutila	» »	» »
1939—40	» Lauri Paloheimo	» V. Vainikainen	» »

Toimintavuosi		Puheenjohtaja		Sihteeri		Rahastonhoitaja
1940—41	tri	O. Jääskeläinen	tri	V. Vainikainen	maisteri	A. Virtamo
1941—42	prof.	A. E. Sandelin	»	»	»	»
1942—43	»	»	»	»	»	»
1943—44	tri	O. Willandt	»	»	»	»
1944—45	»	»	»	»	»	»
1945—46	prof.	P. Kokkonen	»	»	»	»
1946—47	»	U. Vartiovaara	»	»	»	»
1947—48	»	E. Kivinen	»	»	»	»
1948—49	»	P. Kaitera	prof.	»	»	»
1949—50	»	E. A. Jamalainen	»	»	»	»
1950—51	»	J. Vuorinen	»	»	»	»
1951—52	»	T. Storgårds	»	»	»	»
1952—53	»	N. Westermarck	»	»	»	»
1953—54	»	Onni Pohjakallio	»	»	»	»
1954—55	»	Antti Mäki	»	»	»	»
1955—56	»	Vilho A. Pesola	»	»	»	»
1956—57	»	M. Salonen	»	»	tri	O. Ring
1957—58	»	V. Kanervo	»	»	»	»
1958—59	»	Juhani Paatela	»	»	»	»
1959—60	tri	P. Kajanoja	»	»	»	»
1960—61	prof.	S. Suomela	»	»	»	»
1961—62	tri	M. Annila	»	»	»	»
1962—63	prof.	P. Saarinen	»	»	»	»
1963—64	»	A. Reinikainen	»	»	prof.	»
1964—65	»	K. U. Pihkala	»	»	»	»
1965—66	»	M. Sipilä	tri	K. Majjala	tri	Leo Yllö
1966—67	tri	A. Jäntti	»	»	»	»
1967—68	prof.	M. Sillanpää	»	»	»	»
1968—69	dos.	E. Kivi	tri	M. Torvela	»	»
1969—70	»	»	»	»	prof.	»
1970—71	maanv.neuv.	K. Hyppölä	»	»	tri	Timo Mela
1971—72	»	»	prof.	»	»	»
1972—73	prof.	V. Brummer	»	E. Poutiainen	»	»
					»	Ulla Lallukka

Seuran jäsenet

Seuran jäsenmäärä on vuodesta 1934 lukien kehittynyt seuraavasti:

vuosi	varsinaisia jäseniä
1934	211
1949	235
1959	286
1969	365
1972	418

38 vuoden aikana seuran jäsenmäärä on kasvanut kaksinkertaiseksi. Suurin lisäys, 79 jäsentä, osuu kymmenvuotisjaksolle 1959—69, jolloin tapahtui seuran toiminnan aktivoimista. Ulkomaisia kunniajäseniä on valittu kaikkiaan 16, joista tiettävästi kukaan ei ole enää elossa. Kotimaiset kunniajäsenet ja ulkomaiset kirjeenvaihtajajäsenet selviävät oheisista taulukoista.

Suomen Maataloustieteellisen Seuran kotimaiset kunniajäsenet.

Professori	A. Rindell	1921—1936
»	G. Grotenfelt	1921—1922
»	K. Enckell	1923—1937
»	A. Osw. Kairamo	1934—1938
Ylijohtaja	J. E. Sunila	1935—1936
Professori	G. E. Bredenberg	1936—1955
»	J. F. Liro	1943—1943
»	A. I. Virtanen	1947—
»	J. O. Sauli	1952—1957
»	E. Kitunen	1953—1955
»	I. Pöijärvi	1959—1970
»	J. Keränen	1959—
»	R. Pihkala	1959—
»	K. T. Jutila	1964—1966
»	E. Kivinen	1966—
»	V. Vainikainen	1966—1971
»	O. Valle	1966—1969
»	V. A. Pesola	1967—
»	Antti Mäki	1971—
»	E. A. Jamalainen	1971—

Suomen Maataloustieteellisen Seuran nykyiset kirjeenvaihtajajäsenet.

	valittu	maa	ala
Tri A. Löddesöl	1946	Norja	maaperä
Prof. G. Torstensson	1946	Ruotsi	»
Tri Alf. Åslander	1946	Ruotsi	»
Prof. Ragnar Nilsson	1946	Ruotsi	kasvinviljely
Prof. Hugo Oswald	1946	Ruotsi	»
Tri R. O. Whyte.....	1949	Wales	»
Prof. Rob. Torssell	1952	Ruotsi	»
Prof. Ivar Johansson	1952	Ruotsi	kotieläintiede
Prof. S. Berge	1953	Norja	»
Prof. H. Riehm	1953	Saksan liittotasavalta	maaperä
Prof. Knut Vik	1956	Norja	kasvinviljely
Prof. E. Åkerberg	1956	Ruotsi	»
Prof. M. Rolfes	1959	Saksan liittotasavalta	talous
Prof. K. Breirem	1959	Norja	kotieläintiede
Prof. E. Thomas	1961	Englanti	talous
Prof. I. S. Kuvshinov	1961	Neuvostoliitto	»
Prof. P. Schachtschabel	1961	Saksan liittotasavalta	maaperä
Prof. F. Scheffer	1961	Saksan liittotasavalta	»
Dr. B. D. Purohit	1963	Intia	talous
Prof. G. Preuschen	1966	Saksan liittotasavalta	»
Prof. L. Hjelm	1967	Ruotsi	»
Dos. J. Nõu	1971	Ruotsi	»